

lagt Hovedgaardseierne i Tilfælde af Forandring af Cier har, som ogsaa i § 32 in fine antydes, sin naturlige Grund deri, at Erhvervelsen og Overdragelsen af en privilegeret Hovedgaard skeer ved en frivillig Forening imellem Kjøber og Salger, hvorunder hiin kan beregne den Udgift, som den nationale Hests Anskaffelse vil have for ham iblandt de øvrige Byrder, der indvirke paa Kjøbesummens Bestemmelse. I Lighed hermed maa da den 30te Paragraph i Forordningen af 1774 forklæres, naar det deri bestemmes, at skulde saadanne Conjuncturer inden de første 6 Aar indtræffe, at Hestene maatte indtrækkes til Regimentet til bestandig Tjeneste, skal af Kongens Kasse paa eengang med Afleveringen for Hesten godtgøres 11 Rbd. aarligt for hvert Aar, som fattes i de fastsatte 6 Aar, og Hesten da tilfalde Kongen. Uagtet den oprindelige Godtgørelse i Medfør af alt Foranførte saaledes ikke ansattes til et høiere Beløb end 36 Rbd., var der dog i enkelte Tilfælde indrømmet Udsættelse en større Erstatning, naar den af dem stillede Hest under Tjenesten blev ubrugbar. I Placaten af 6te December 1806, sfr. 11te August 1813 er det nemlig bestemt, at Udredere, naar den af ham leverede Hest bliver skudt, erobret eller ibrugtaget til Skade, skal udbetales af den kongelige Kasse en Erstatning af i det Høieste 66 Rbd.

Sammenholdes nu alt Foranførte, maa det uden tvivl erkendes, at den Godtgørelse, som er tilstaaet Hovedgaardseierne og Præsterne, for at levere Heste til Armeens Brug, ingenlunde er tilstrækkelig til at holde dem skadesløse. Et Beløb af 12 Rbd. i Remonte- og Underholdningspenge er vistnok selv i Fredstid utilstrækkeligt til at holde Udredere skadesløse, og tages det derhos i Betragtning, at dersom Hesten i Krigstid bliver tagen, skudt eller tilføjet Skade, er Udrederen pligtig efter Placat af 6te December 1806 at stille en ny Hest, saasnart Regimentet kommer tilbage til sit Standkvarteer, og kunde saaledes komme til flere Gange kort Tid efter hinanden at udrede nye Heste i de Tabtes Sted, Alt imod for hver Gang ikkun at tilstaaes en Erstatning af 66 Rbd., maa det vistnok erkendes, at Vedkommende ere udsatte for et betydeligt Tab,

albenstund da Erstatningen mange Gange ikke vil udgjøre mere end maaskee Halvdelen af hver Hests Værdi.

Naar Lovgiveren ikke besto mindre har paa lagt Hovedgaardseierne og Præsterne at levere Heste til Armeens Brug, har vistnok ogsaa det Hensyn gjort sig gjældende, at Præstegaardene og Hovedgaardene vare fritagne for adskillige Byrder, som den Tid paahvilede Landets øvrige Beboere. Sønner af Ciere og Brugere af de omhandlede Eiendomme vare nemlig da fritagne for Børnepligten, og at der ved Paalaget af Forpligtelsen til Hestendredelsen tillige er taget Hensyn til det de omhandlede Eiendomme tilkommende Skattebeneficium er klart, naar henføres til, at Forordningen af 14de September 1774 § 1 kun paabød Udredelsen af de privilegerede Hovedgaarde, og gjorde Antallet af de Heste, der skulde leveres, ahangigt af hvor mange Lønder frit Hovedgaardstax, Hovedgaardene den Gang havde. Under denne Forudsætning vilde det imidlertid være ubilligt, at vedkommende Ciere og Brugere af Hovedgaardene og Præstegaardene skulle vedblive udelukkende at bære Byrden af det militære Hestehold, naar den Fritagelse for Børnepligten, der var tilstaaet deres Sønner, og som, i det Mindste for Hovedgaardseiernes Vedkommende har en historisk Forbindelse med deres Forpligtelse til at stille Rytterhest, nu i Medfør af Loven af 12te Februar f. A. er dem betagen, og Ubilligheden vilde endnu yderligere forøges, naar Hovedgaardene og Præstegaardene eventueliter ved Hartkornets Egalisering, skulde tabe det dem tilkommende Skattebeneficium, hvortil der, som berørt, ved Paalaget af Forpligtelsen til Hestendredelsen maa antages at være taget særdeles Hensyn. Det ansees derfor stemmende med Billighedens Forordninger, at den særlige Forpligtelse til at levere Heste til Cavalleriet og Artilleriet, som hidtil ifølge Forordningen af 14de September 1774 har paahvilet Hovedgaardene og Præstegaardene i Danmark, for Fremtiden bortfalder som saadan, og paalægges hele Landets Hartkorn, og da samtlige vedkommende Ministerier, imellem hvilke Sagen har været behandlet, heri have erklæret sig enige, er der i Overensstemmelse med foranførte Grundsætninger udarbejdet et Udskift